

A Bibliometric Analysis of International Research Publications by Academic Staff of the Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University in Scopus (2019–2024)

Charin Suwanwong¹, Sompejch Junlabuddee², and Wassana Wongpech^{1*}

Received: May 27, 2025 Revised: June 23, 2025 Accepted: July 17, 2025

¹ *Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University*

² *Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University*

Abstract

The objective of this study was to analyze internationally published research articles indexed in the Scopus database between 2019 and 2024, authored by the academic staff at the Behavioral Science Research Institute (BSRI), Srinakharinwirot University. A total of 92 articles were included in the analysis, which examined the subject areas of the publications, the journals in which they were published, journal quality based on quartile rankings, the extent of national and international research collaborations, and citation metrics based on data retrieved from Scopus and SciVal. The analysis revealed that the majority of publications (40 articles) were classified under the subject area of social sciences. Most articles were published in Quartile 2 ranked journals, with 30 articles (34.48%) meeting this quality criterion. Regarding research collaboration, 20 articles (21.74%) involved international co-authors, with 12 of these involving collaborators from six Asian countries. National collaborations accounted for 33 articles (35.87%). In terms of citation impact, 48 articles had been cited, with a total of 216 citations in Scopus. The most frequently cited topic clusters were “Social Media,” “Health Literacy,” and “COVID-19,” with a Prominence Percentile of 88.489, reflecting high visibility and recognition in the international research landscape. The study findings reflect key policy recommendations: the fact that most publications are in Q2 journals represents a strength of the institution that should be promoted and maintained. In contrast, the relatively low level of international collaboration highlights an opportunity to enhance the institution’s capacity for global academic cooperation. This insight can inform the development of concrete institutional policies or initiatives aimed at improving the quality and advancement of future research output.

Keywords: Bibliometric analysis, Scopus, SciVal, International articles

*Corresponding author,
e-mail: wassanaw@g.swu.ac.th

การวิเคราะห์บรรณมิติของบทความวิจัยระดับนานาชาติของบุคลากรสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในฐานข้อมูล Scopus ช่วงปี พ.ศ. 2562–2567

ชารินทร์ สุวรรณวงศ์¹, สมเพชร จุลลาบุตติ², และ วาสนา วงษ์เพชร^{1*}

¹ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งปรากฏในฐานข้อมูล Scopus ระหว่างปี พ.ศ. 2562–2567 รวมทั้งสิ้น 92 บทความ โดยการวิเคราะห์ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับกลุ่มสาขาวิชาที่บทความสังกัด วารสารที่ตีพิมพ์ ระดับคุณภาพของวารสารตามระบบควอไทล์ ความร่วมมือทางวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และจำนวนการอ้างอิง ตามข้อมูลจากฐานข้อมูล Scopus และ SciVal ผลการวิเคราะห์พบว่า บทความส่วนใหญ่สังกัดอยู่ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 40 บทความ ขณะที่วารสารที่ได้รับการตีพิมพ์มีคุณภาพอยู่ในระดับควอไทล์ 2 มากที่สุด จำนวน 30 บทความ (ร้อยละ 34.48) นอกจากนี้ พบว่ามีบทความที่เป็นความร่วมมือทางวิชาการกับนักวิจัยในระดับนานาชาติจำนวน 20 บทความ (ร้อยละ 21.74) โดยมีผู้เขียนร่วมจาก 6 ประเทศในทวีปเอเชียจำนวน 12 บทความ และความร่วมมือกับหน่วยงานภายในประเทศจำนวน 33 บทความ (ร้อยละ 35.87) ในด้านการอ้างอิง พบว่า มีบทความจำนวน 48 บทความที่ได้รับการอ้างอิงรวมทั้งสิ้น 216 ครั้ง โดยกลุ่มหัวข้อวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด ได้แก่ สื่อสังคมออนไลน์ ความรอบรู้ด้านสุขภาพ และ COVID-2019 ซึ่งมีค่าความโดดเด่นเท่ากับ 88.489 แสดงถึงความสำคัญและการยอมรับของกลุ่มหัวข้อดังกล่าวในระดับนานาชาติ ผลการศึกษาสะท้อนข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สำคัญ คือ การที่ผลงานตีพิมพ์ส่วนใหญ่อยู่ในวารสารกลุ่ม Q2 ถือเป็นจุดแข็งของสถาบันที่ควรส่งเสริมและรักษาไว้ ในขณะที่ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนถึงโอกาสในการพัฒนาศักยภาพด้านความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศ ซึ่งสามารถนำไปสู่การกำหนดนโยบายหรือกิจกรรมส่งเสริมในระดับสถาบันอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อยกระดับคุณภาพและความก้าวหน้าของผลงานวิจัยต่อไป

คำสำคัญ: วิเคราะห์บรรณมิติ, ฐานข้อมูล Scopus, SciVal, บทความเผยแพร่ระดับนานาชาติ

*ผู้ประพันธ์บรรณกิจ

อีเมล: wassanaw@g.swu.ac.th

ที่มาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

ในยุคที่การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติได้รับความสำคัญมากยิ่งขึ้น “ผลงานวิจัย” จึงกลายเป็นหนึ่งในดัชนีชี้วัดหลักที่สะท้อนศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาอย่างชัดเจน ทั้งในเชิงปริมาณ (จำนวนบทความที่ตีพิมพ์) และเชิงคุณภาพ (จำนวนการอ้างอิง ระดับคุณภาพของวารสาร หรือดัชนีชี้วัดความโดดเด่นของหัวข้อวิจัย) ในระดับสากล หน่วยงานจัดอันดับมหาวิทยาลัย เช่น Times Higher Education (THE) ได้พัฒนาเกณฑ์การจัดอันดับที่ครอบคลุมหลากหลายมิติของความเป็นเลิศทางวิชาการ ทั้งด้านคุณภาพการสอน ผลงานวิจัย ผลกระทบของงานวิจัยจากการอ้างอิง รายได้จากภาคอุตสาหกรรม และความเป็นนานาชาติ โดยเฉพาะตัวชี้วัดด้านผลงานวิจัยและการอ้างอิงของ THE ส่วนใหญ่ดึงข้อมูลจากฐานข้อมูล Scopus ซึ่งทำให้การเพิ่มจำนวนและคุณภาพของบทความวิจัยในฐานข้อมูล Scopus มีความสำคัญโดยตรงต่อการพัฒนาสถานะของสถาบันในเวทีมหาวิทยาลัยโลก (World University Rankings). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจึงได้กำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ในแผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2566–2570 ให้มีความสำคัญกับการยกระดับผลงานวิจัยให้สามารถตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus โดยเฉพาะกลุ่มวารสารในระดับ Q1 ซึ่งสะท้อนความน่าเชื่อถือในแวดวงวิชาการระดับโลก (Srinakharinwirot University, 2023) แผนยุทธศาสตร์ 20 ปี ของมหาวิทยาลัย (พ.ศ. 2565–2580) ยังชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงวิสัยทัศน์ในการเป็น “มหาวิทยาลัยระดับโลก” (World class university) ที่ต้องอาศัยคุณภาพของผลงานวิจัยเป็นหนึ่งในกลไกหลักของการยกระดับองค์กร โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้สามารถสร้างองค์ความรู้ที่มีคุณภาพ และเผยแพร่ผลงานในเวทีวิชาการระดับนานาชาติอย่างยั่งยืน

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science Research Institute, 2024) ในฐานะหน่วยงานระดับบัณฑิตศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในสองสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ และสาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์ มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย โดยมุ่งผลิตนักวิจัยที่มีศักยภาพสูง รวมถึงส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างสรรค์ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและตีพิมพ์ในวารสารที่มีคุณภาพสูง (โดยเฉพาะวารสาร Q1 และ Q2 ในฐานข้อมูล Scopus) อย่างต่อเนื่อง เพื่อสะท้อนศักยภาพของสถาบันในการเป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ที่สามารถนำไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการและเชิงสังคมได้อย่างแท้จริง

การวิเคราะห์บรรณมิติ (Bibliometric analysis) (Wattanasiri & Chansanam, 2024) เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านวิชาการในเชิงระบบ ซึ่งอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากผลงานตีพิมพ์ อาทิ รายชื่อผู้แต่ง ปีที่เผยแพร่ ชื่อวารสาร จำนวนการอ้างอิง และความร่วมมือทางวิจัย โดยสามารถวิเคราะห์ได้หลากหลายมิติ เช่น ปริมาณผลงานวิจัย คุณภาพของแหล่งเผยแพร่ ผลกระทบของงานวิจัย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และแนวโน้มของหัวข้อวิจัย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการวางแผนเชิงนโยบาย การจัดอันดับสถาบัน และการพัฒนาศักยภาพของนักวิจัย เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยประเภทอื่น เช่น การวิเคราะห์อภิมาน (Meta-analysis) และการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ (Systematic review) ซึ่งมุ่งวิเคราะห์เนื้อหาเชิงลึกในหัวข้อเฉพาะ การวิเคราะห์บรรณมิติจะเหมาะสมอย่างยิ่งในกรณีที่ต้องการศึกษาสถานภาพของการผลิตผลงานวิชาการในภาพรวม และการสร้างภาพเชิงระบบของข้อมูลการเผยแพร่ผลงาน (Linnenluecke et al., 2020) สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ คือ SciVal ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มวิเคราะห์ข้อมูลจากฐานข้อมูล Scopus ที่มี

ความโดดเด่นด้านการให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับผลงานวิจัยในหลากหลายระดับ ตั้งแต่ระดับนักวิจัยรายบุคคล สถาบัน ไปจนถึงระดับประเทศ โดย SciVal สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ได้ทั้งในเชิงปริมาณ เช่น จำนวนบทความ จำนวนการอ้างอิง และในเชิงคุณภาพ เช่น ค่าความโดดเด่นของหัวข้อวิจัย (Topic prominence) และดัชนีผลกระทบแบบถ่วงน้ำหนัก (Field-weighted citation impact: FWCI) ซึ่ง FWCI เป็นดัชนีที่แสดงจำนวนการอ้างอิงของบทความเทียบกับค่าเฉลี่ยในสาขาวิชานั้น ๆ ทั่วโลก ช่วยให้การประเมินผลกระทบของงานวิจัยมีความเที่ยงตรงมากขึ้น โดยไม่ถูกจำกัดด้วยพฤติกรรมการอ้างอิงที่แตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา (Purkayastha et al., 2019) นอกจากนี้ยังสามารถวิเคราะห์เครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศและระหว่างสถาบันได้อย่างชัดเจน จึงได้รับความนิยมในระดับสากลสำหรับการวางแผนวิจัยเชิงกลยุทธ์

จากบริบทและนโยบายดังกล่าว แม้จะมีการติดตามการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในมหาวิทยาลัยโดยรวม แต่ยังขาดการวิเคราะห์เชิงระบบของสถาบันเฉพาะทาง เช่น สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ด้านพฤติกรรมศาสตร์โดยเฉพาะ การวิเคราะห์บรรณมิติ (bibliometric analysis) จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถนำมาใช้ประเมินคุณภาพและแนวโน้มของผลงานวิชาการในสาขาเฉพาะอย่างมีระบบ ทั้งในเชิงปริมาณและเครือข่ายความร่วมมือ โดยช่วยชี้ให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ช่องว่างขององค์ความรู้ ตลอดจนการเชื่อมโยงกับประเด็นสำคัญระดับนานาชาติในสาขาพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งยังไม่เคยมีการศึกษาในเชิงลึกสำหรับสถาบันแห่งนี้มาก่อน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานภาพของบทความที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ปรากฏในฐานข้อมูล Scopus ระหว่างปี พ.ศ. 2562–2567 โดยศึกษามิติที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) กลุ่มสาขาวิชาของวารสารที่ตีพิมพ์ 2) ระดับคุณภาพของวารสาร (ตามระบบควอไทล์) 3) ลักษณะความร่วมมือกับหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ และ 4) การอ้างอิงจากฐานข้อมูล Scopus ข้อมูลที่ได้จะสามารถใช้เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร การสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัย และยกระดับคุณภาพการวิจัยของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์สถานภาพบทความที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูลและเกณฑ์การคัดเลือกบทความ

การวิจัยครั้งนี้ใช้บทความวิจัยระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล Scopus ระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2562 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567 รวมจำนวนทั้งสิ้น 92 บทความ โดยมีเกณฑ์คัดออก (Exclusion criteria) ได้แก่ บทความที่ไม่ใช่งานวิจัยต้นฉบับ (Original research article) เช่น บทความประเภทบทบรรณาธิการ (Editorial) บทวิจารณ์ (Commentary)

รายงานประชุมวิชาการ (Conference paper) บทในหนังสือ (Book chapter) และบทความที่ไม่มีชื่อบุคลากรจากสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ปรากฏในรายชื่อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ฐานข้อมูล Scopus ใช้ในการสืบค้นบทความวิจัยระดับนานาชาติที่เผยแพร่โดยบุคลากรของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ 2) เครื่องมือ SciVal ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เช่น จำนวนการอ้างอิง การจัดอันดับคุณภาพวารสาร ความร่วมมือทางวิชาการ และค่าความโดดเด่นของกลุ่มหัวข้องานวิจัย (Prominence percentile) และ 3) โปรแกรม Microsoft Excel ใช้จัดหมวดหมู่ข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เช่น ความถี่และร้อยละ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

1. สืบค้นบทความในฐานข้อมูล Scopus โดยใช้คำว่า "Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University" ในช่อง Affiliation และกำหนดช่วงเวลาให้ครอบคลุมตั้งแต่ปี ค.ศ. 2019–2024 (พ.ศ. 2562–2567)
2. กรองเฉพาะเอกสารประเภท "Article" ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการและผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer-reviewed)
3. ตรวจสอบรายชื่อผู้เขียนเพื่อยืนยันว่ามีบุคลากรของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์เป็นผู้เขียนร่วมในบทความ
4. นำข้อมูลเบื้องต้น (เช่น ชื่อบทความ ชื่อวารสาร ปีที่ตีพิมพ์) บันทึกลงในตาราง Excel
5. ใช้ SciVal เชื่อมโยงบทความเพื่อวิเคราะห์หัวข้อวิจัยต่าง ๆ ได้แก่ จำนวนการอ้างอิง (Citation count) การจัดอันดับควอไทล์ของวารสาร (Journal quartile) ความร่วมมือทางวิชาการ (Collaboration type) กลุ่มหัวข้องานวิจัย (Topic cluster) และค่าความโดดเด่น (Prominence percentile)
6. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) โดยพิจารณาตามหัวข้องานวิจัยหลัก ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาของบทความ ระดับคุณภาพของวารสาร ความร่วมมือทางวิชาการ การอ้างอิง และกลุ่มหัวข้องานวิจัยที่โดดเด่นในระดับนานาชาติ

จริยธรรมในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิที่มีอยู่แล้วในระบบฐานข้อมูลสาธารณะ โดยไม่มีการเก็บข้อมูลจากมนุษย์โดยตรง จึงไม่เข้าข่ายที่ต้องขอรับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหลักจรรยาบรรณวิจัยทางวิชาการอย่างเคร่งครัด ได้แก่ การอ้างอิงแหล่งข้อมูลอย่างถูกต้อง การวิเคราะห์และสรุปผลด้วยความโปร่งใส และไม่บิดเบือนข้อมูลหรือผลการวิจัย

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลนี้มุ่งเน้นการสรุปผลภาพรวมของบทความวิจัยที่บุคลากรสายวิชาการของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เผยแพร่ในระดับนานาชาติและถูกจัดเก็บในฐานข้อมูล Scopus

ระหว่างปี พ.ศ. 2562 ถึง 2567 โดยใช้ข้อมูลจากเว็บไซต์ SciVal เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ปริมาณบทความ กลุ่มสาขาวิชา วารสารที่เผยแพร่ ระดับคุณภาพของวารสาร ความร่วมมือด้านการวิจัย และการถูกอ้างอิง

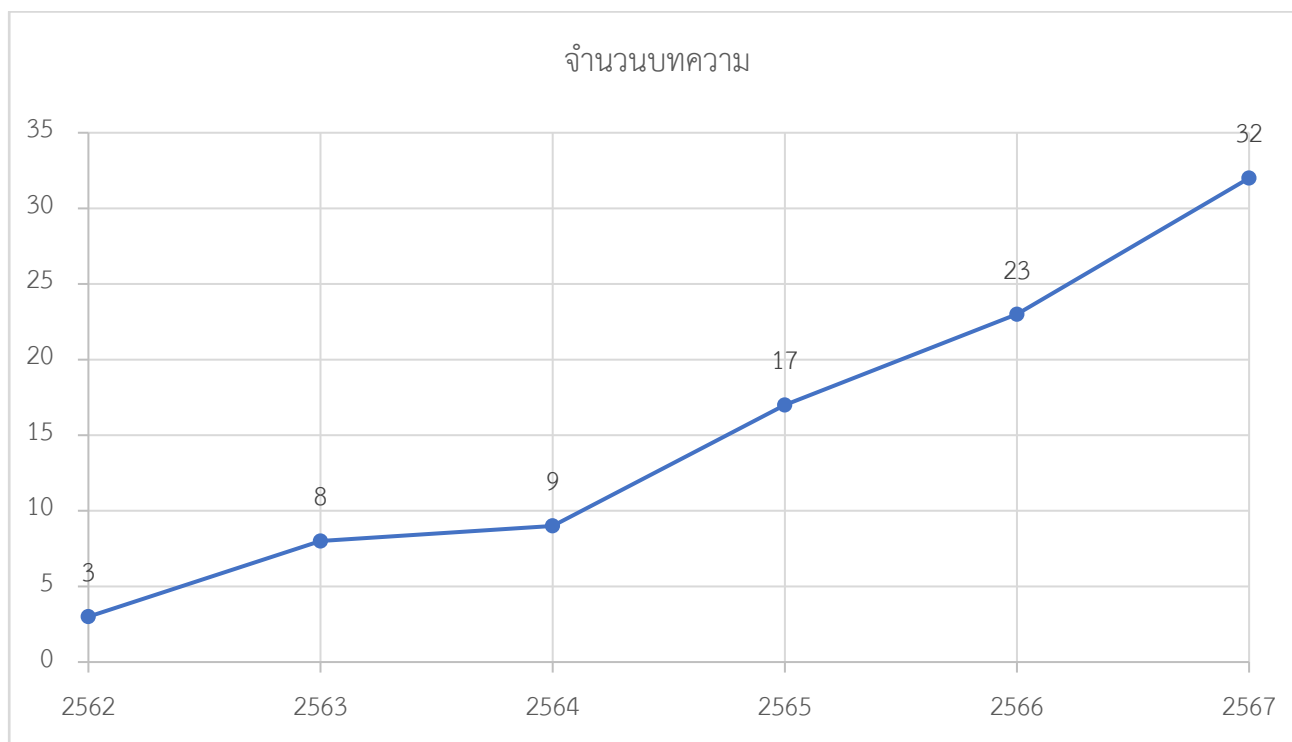
ผลการวิเคราะห์บทความวิจัยที่เผยแพร่

การศึกษานี้วิเคราะห์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการจากสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ปรากฏในฐานข้อมูล Scopus ระหว่างปี พ.ศ. 2562–2567 รวมทั้งสิ้น 92 บทความ โดยผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

1. จำนวนบทความที่เผยแพร่ ในช่วงเวลาการศึกษา พบว่าจำนวนบทความที่เผยแพร่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2567 มีจำนวนมากที่สุดถึง 32 บทความ รองลงมาคือ ปี 2566 (23 บทความ) และปี 2565 (17 บทความ) ซึ่งสะท้อนถึงการเติบโตอย่างมีนัยสำคัญของการผลิตผลงานวิจัยระดับนานาชาติของบุคลากรในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1

จำนวนบทความที่เผยแพร่ ระหว่างปี พ.ศ. 2562 – 2567

2. กลุ่มสาขาวิชา (Subject Areas) บทความส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ (Social sciences) จำนวน 40 บทความ รองลงมาคือ จิตวิทยา (Psychology) 28 บทความ และการแพทย์ (Medicine) 18 บทความ อย่างไรก็ตาม ค่า FWCI ของทุกกลุ่มสาขายังต่ำกว่า 1 ซึ่งหมายความว่าบทความยังถูกอ้างอิงในระดับต่ำเมื่อเทียบกับมาตรฐานเฉลี่ยในสาขานั้น ๆ ทั่วโลก ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1

จำนวนบทความที่เผยแพร่แยกตามกลุ่มสาขา สูงสุด 10 อันดับ

ลำดับที่	กลุ่มสาขา	จำนวนบทความ	FWCI*
1	Social Sciences	40	0.37
2	Psychology	28	0.43
3	Medicine	18	0.14
4	Arts and Humanities	9	0.24
5	Multidisciplinary	8	0.30
6	Computer Science	4	0.51
7	Business, Management and Accounting	4	0.40
8	Biochemistry, Genetics and Molecular Biology	4	0.67
9	Economics, Econometrics and Finance	3	0.64
10	Agricultural and Biological Sciences	3	0.90

หมายเหตุ *FWCI = Field-weighted citation impact คือ อัตราส่วนระหว่างจำนวนครั้งที่บทความได้รับการอ้างอิงจริง กับจำนวนครั้งที่คาดว่าจะได้รับการอ้างอิงตามค่าเฉลี่ยของกลุ่มสาขานั้น ๆ ทั่วโลก (ElseVier, 2024)

3. วารสารที่เผยแพร่บทความ วารสารที่มีการเผยแพร่บทความมากที่สุดคือ Journal of Behavioral Science จำนวน 15 บทความ รองลงมาคือ Heliyon จำนวน 8 บทความ และ Journal of the Medical Association of Thailand จำนวน 6 บทความ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการกระจายบทความไปยังวารสารทั้งในและต่างประเทศหลากหลายฉบับ

นอกจากนี้ ยังพบอีกว่า วารสารที่มีค่าคุณภาพสูงสุดเมื่อพิจารณาจากดัชนี CiteScore ได้แก่ Depression Research and Treatment (CiteScore = 8.8) และ Journal of Preventive Medicine and Public Health (CiteScore = 6.4) ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับวารสารอื่นในรายการ สะท้อนว่าบทความในวารสารเหล่านี้ได้รับการอ้างอิงต่อบทความเฉลี่ยในระดับสูงในช่วง 4 ปีล่าสุด

ในขณะที่เมื่อพิจารณาจากค่าดัชนี SJR (SCImago journal rank) ซึ่งประเมินจากคุณภาพและอิทธิพลของวารสาร พบว่า วารสารที่มีค่า SJR สูงสุดคือ Depression Research and Treatment (SJR = 1.132) รองลงมาคือ BMC Psychology (SJR = 0.954) และ Journal of Preventive Medicine and Public Health (SJR = 0.897) โดยค่าดังกล่าวถือว่าอยู่ในระดับดีมากตามมาตรฐานสากล ซึ่งหมายความว่าวารสารเหล่านี้มีความน่าเชื่อถือในระดับสูง และได้รับการยอมรับในวงวิชาการในระดับนานาชาติ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2

วารสารที่มีบทความของบุคลากรสายวิชาการเผยแพร่สูงสุด 5 อันดับ

วารสารที่เผยแพร่บทความ	จำนวน บทความ	จำนวนการ อ้างอิง	CiteScore (2023)	SJR*
Journal of Behavioral Science	15	41	2.0	0.272
Heliyon	8	51	4.5	0.617
Journal of the Medical Association of Thailand	6	5	0.4	0.135
Humanities, Arts and Social Sciences Studies	5	0	0.4	0.143
BMC Psychology	3	14	3.9	0.954
European Journal of Educational Research	3	1	3.6	0.393
Kasetsart Journal of Social Sciences	3	1	1.1	0.195
International Journal of Palliative Nursing	2	14	1.2	0.273
Journal of Preventive Medicine and Public Health	2	1	6.4	0.897
Depression Research and Treatment	2	6	8.8	1.132

หมายเหตุ *SJR = SCImago Journal Rank

4. ระดับคุณภาพของวารสาร (Quartile) เมื่อพิจารณาคุณภาพวารสารจากการจัดอันดับตาม Quartile โดยใช้ข้อมูลจาก SCImago พบว่า วารสารที่มีการตีพิมพ์มากที่สุดคือ Q2 (Top 26%–50%) จำนวน 30 บทความ คิดเป็น 34.48% ของบทความทั้งหมด รองลงมาคือ Q3 จำนวน 24 บทความ (27.59%) Q1 จำนวน 20 บทความ (22.99%) และ Q4 จำนวน 13 บทความ (14.94%) จากข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2562-2567 ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคลากรในการเผยแพร่ผลงานในวารสารที่มี Quartile ในระดับสูง นั่นคือ Q2 และ Q3 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3

จำนวนบทความที่เผยแพร่ของบุคลากร แบ่งตาม CiteScore Percentile

CiteScore Percentile	ปี พ.ศ.						รวม	ร้อยละ
	2562	2563	2564	2565	2566	2567		
Q1 (top 25%)	0	1	1	6	3	9	20	22.99
Q2 (top 26% - 50%)	0	2	2	1	8	17	30	34.48
Q3 (top 51% - 75%)	1	0	5	5	7	6	24	27.59
Q4 (top 76% - 100%)	2	4	1	3	3	0	13	14.94
รวม	3	7	9	15	21	32	87	100.00

*นับเฉพาะวารสารที่มีค่าดัชนี Journal Quartile (Q)

5. ความร่วมมือด้านการวิจัย จากการวิเคราะห์ พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีการทำวิจัยร่วมกับหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 35 บทความ (ร้อยละ 38.04) รองลงมา คือ ความร่วมมือในระดับประเทศ จำนวน 33 บทความ (ร้อยละ 35.87) และระดับนานาชาติ จำนวน 20 บทความ (ร้อยละ 21.74) และมีเพียง 4 บทความ (ร้อยละ 4.35) ที่เป็นผู้เขียนเดี่ยว ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4

จำนวนการเผยแพร่บทความที่แสดงถึงระดับความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายนอกและภายในประเทศ

ระดับความร่วมมือ	จำนวน บทความ	ร้อยละ	จำนวนการ อ้างอิง	จำนวนการอ้างอิง ต่อจำนวนบทความ	FWCI
ความร่วมมือระดับนานาชาติ	20	21.74	68	3.4	0.46
ความร่วมมือในระดับประเทศ	33	35.87	78	2.4	0.33
ความร่วมมือกับหน่วยงานในมหาวิทยาลัย	35	38.04	53	1.5	0.27
ไม่มีความร่วมมือใด ๆ	4	4.35	1	0.2	0.09

5.1 ความร่วมมือด้านการวิจัยระดับนานาชาติ ประเทศที่มีความร่วมมือระดับนานาชาติมากที่สุด คือ สหราชอาณาจักร (United Kingdom) มีจำนวน 5 บทความ รองลงมาคือ ประเทศไต้หวัน (Taiwan) จำนวน 4 บทความ และประเทศนิวซีแลนด์ (New Zealand) และประเทศเวียดนาม (Vietnam) มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 3 บทความ ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5

จำนวนบทความที่มีความร่วมมือกับนักวิจัยในระดับนานาชาติ

ประเทศ	จำนวนบทความ
สหราชอาณาจักร	5
ไต้หวัน	4
นิวซีแลนด์	3
เวียดนาม	3
สิงคโปร์	2
ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น ลาว	1

5.2 ความร่วมมือด้านการวิจัยระดับชาติ (ระดับหน่วยงาน) หน่วยงานในประเทศที่มีความร่วมมือมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมหิดล มีจำนวน 7 บทความ รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมหาสารคามและกระทรวงสาธารณสุข มีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวนหน่วยงานละ 5 บทความ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยนวมินทราชูช มีจำนวนเท่ากัน 4 บทความ ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6

จำนวนบทความที่มีความร่วมมือกับนักวิจัยในระดับชาติ

ชื่อหน่วยงาน	จำนวนบทความ
มหาวิทยาลัยมหิดล	7
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	5
กระทรวงสาธารณสุข	5
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	4
มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช	4
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	3
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2
มหาวิทยาลัยพะเยา	2
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	1
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	1
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	1
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	1
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	1

ผลการวิเคราะห์บทความที่ถูกลำดับอ้างอิง

1. จำนวนบทความที่ถูกลำดับอ้างอิง

ตาราง 7 พบว่า ปีที่มีจำนวนการอ้างอิงสูงที่สุดคือ พ.ศ. 2563 โดยมีจำนวนการอ้างอิงรวมทั้งสิ้น 80 ครั้ง จากบทความจำนวน 8 บทความ หรือเฉลี่ย 10.0 ครั้งต่อบทความ ซึ่งนับเป็นปีที่มีค่าเฉลี่ยการอ้างอิงต่อบทความสูงที่สุดเช่นกัน รองลงมาคือปี 2562 ที่มีค่าเฉลี่ยการอ้างอิงต่อบทความ 8.3 แม้ว่าจะมีบทความตีพิมพ์เพียง 3 บทความ และจำนวนการอ้างอิงรวม 25 ครั้ง ในส่วนของค่า FWCI พบว่า ทุกปีมีค่า FWCI ต่ำกว่า 1.0 สะท้อนว่าการอ้างอิงผลงานวิจัยของบุคลากรยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยสากล โดยปีที่มีค่า FWCI สูงที่สุดคือปี 2562 (0.57) และต่ำที่สุดคือปี 2564 (0.19)

ตาราง 7

จำนวนการถูกลำดับอ้างอิงในแต่ละปี

รายการ	ปี พ.ศ.					
	2562	2563	2564	2565	2566	2567
จำนวนการอ้างอิง	25	80	24	50	24	13
จำนวนบทความ	3	8	9	17	23	32
จำนวนการอ้างอิงต่อจำนวนบทความ	8.3	10.0	2.7	2.9	1.0	0.4
FWCI	0.57	0.51	0.19	0.49	0.28	0.25

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 27 มีนาคม 2568

2. บทความที่ค่าการอ้างอิงแบบ FWCI ที่มีค่ามากกว่า 1.00

จากบทความทั้งหมด มี 7 บทความที่มีค่า FWCI สูงกว่า 1.00 ซึ่งแสดงว่าบทความเหล่านี้ได้รับการอ้างอิงมากกว่าค่าเฉลี่ยในสาขาเดียวกันระดับโลก โดยมีค่า FWCI เฉลี่ยอยู่ที่ 1.69 โดยมีบทความที่มี FWCI สูงสุดสามลำดับ ได้แก่ บทความเรื่อง Preventing COVID-19 Spread at Home of Thai University Students (FWCI = 2.77) รองลงมาคือ บทความเรื่อง Spiritual Self-construction of Peer Educators in a Family Context (FWCI = 2.11) และบทความเรื่อง Technological solutions to fostering students' moral courage: an augmented reality-based contextual gaming approach (FWCI = 1.65) ตามลำดับ ซึ่งแสดงถึงการได้รับการอ้างอิงสูงกว่าค่าเฉลี่ยโลกในสาขานั้น ๆ ซึ่งสะท้อนถึงคุณภาพและผลกระทบสูง ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8

รายชื่อบทความที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติที่มี FWCI มากกว่า 1.00

ปีที่เผยแพร่	ชื่อบทความ	ประเด็นวิจัย	ต้นสังกัดทีมผู้เขียน	FWCI
2566	Preventing COVID-19 spread at home of Thai university students through appropriate psycho-behavioral model	Risk Perception; Public Health; COVID-19	National Institute of Development Administration, Srinakharinwirot University, University of Phayao	2.77
2566	Spiritual self-construction of peer educators in a family context: A narrative study	Religious Belief; Spiritual; Mental Health	Srinakharinwirot University, Prince of Songkla University	2.11
2567	Technological solutions to fostering students' moral courage: An augmented reality-based contextual gaming approach	Virtual Reality; Engineering Education; Computer-Aided Instruction	Naresuan University, Srinakharinwirot University, National Taiwan University of Science and Technology, National Taichung University of Education	1.65
2567	The measurement model of family strengths for generation alpha in the Thai context	Strength; Wellbeing; Couples Communication	Srinakharinwirot University	1.62
2567	Social-ecological semiotics and the complex organization of psyche, language, and culture	Case Study; Cultural Psychology; Self-Identity	Srinakharinwirot University, University of Tasmania	1.46

ตาราง 8 (ต่อ)

ปีที่เผยแพร่	ชื่อบทความ	ประเด็นวิจัย	ต้นสังกัดทีมผู้เขียน	FWCI
2566	The development and effectiveness of web-based psychological capital intervention on the mental well-being of tourism workers during the COVID-19 pandemic	Psychology; Psychological Capital; Self-Efficacy	Srinakharinwirot University, Mahidol University, Thailand Ministry of Public Health, Navamindradhiraj University	1.20
2563	Spiritual dimension in palliative care from the perspective of Thai palliative caregivers	Palliative Therapy; Nurse; End of Life Care	Srinakharinwirot University	1.02

3. กลุ่มประเด็นวิจัย (Topic Cluster) ที่ได้รับการอ้างอิง

ภาพรวมกลุ่มประเด็นวิจัยตามจำนวนผลงาน กลุ่มประเด็นวิจัยที่ถูกอ้างอิงมากที่สุด ได้แก่ “Social Media; Health Literacy; COVID-19” จำนวน 11 บทความ รองลงมาคือ ประเด็นการวิจัยด้าน Happiness; Life Satisfaction; Emotion Regulation จำนวน 5 บทความ ซึ่งสะท้อนถึงความสนใจระดับโลกต่อประเด็นการสื่อสารสาธารณสุขในยุคดิจิทัล

การวิเคราะห์ความโดดเด่นของประเด็นวิจัย (Prominence) ประเด็นที่มีความโดดเด่นสูงสุดสามลำดับ ได้แก่ กลุ่มประเด็นการวิจัยด้าน COVID-19; Mental Health; SARS-CoV-2 (98.496) รองลงมาคือ กลุ่มประเด็นวิจัยด้าน Job Satisfaction; Organizational Citizenship Behavior; Justice (93.591) และกลุ่มประเด็นวิจัยด้าน Social Media; Health Literacy; COVID-19 (88.489) ส่วนกลุ่มประเด็นวิจัยที่มีความโดดเด่นน้อยคือด้าน Family Therapy; Mental Health; Client (5.298)

การเปรียบเทียบผลกระทบการอ้างอิง FWCI ของกลุ่มประเด็นวิจัยส่วนใหญ่มี FWCI < 1.0 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลก) แบ่งได้เป็นกลุ่มประเด็นที่มี FWCI สูงสุด คือด้าน Collective Bargaining; Platform Economy; Taxation (0.80) และด้าน Gamification; Serious Game; Computer-Aided Instruction (0.68) และกลุ่มที่มี FWCI ต่ำ ได้แก่ ด้าน Job Satisfaction; Organizational Citizenship Behavior; Justice (0.09) และกลุ่มหัวข้อด้าน Immigrant; Diaspora; Immigration Policy (0.00) ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9

รายการประเด็นวิจัยของบทความที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติที่นำไปใช้ในการอ้างอิง

ประเด็นวิจัย	จำนวนบทความ	FWCI	ค่าความโดดเด่น
Social Media; Health Literacy; COVID-19	11	0.26	88.49
Happiness; Life Satisfaction; Emotion Regulation	5	0.27	85.09
Job Satisfaction; Organizational Citizenship Behavior; Justice	4	0.09	93.59
Collective Bargaining; Platform Economy; Taxation	4	0.80	43.75
Palliative Care; End of Life Care; Intensive Care Unit	3	0.52	69.13
Mental Health; Post Traumatic Stress Disorder; Social Support	3	0.25	82.86
Gamification; Serious Game; Computer-Aided Instruction	3	0.68	87.18
COVID-19; Mental Health; Severe Acute Respiratory Syndrome Coronavirus 2	3	0.30	98.50
Family Therapy; Mental Health; Client	3	0.27	5.30
Immigrant; Diaspora; Immigration Policy	2	0.00	81.88

4. ประเภทบทความตามวิธีวิทยาการวิจัย

การวิเคราะห์ประเภทของบทความวิจัยตามวิธีวิทยาการวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่โดยบุคลากรสายวิชาการของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างปี พ.ศ. 2562–2567 พบว่า บทความส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) คิดเป็นร้อยละ 46.74 ของบทความทั้งหมด จำนวน 92 เรื่อง โดยบทความวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) มีสัดส่วนร้อยละ 26.09 และบทความที่ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสานวิธี (Mixed method) คิดเป็นร้อยละ 15.22 ขณะที่บทความการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ มีจำนวนร้อยละ 11.95 ดังตาราง 10

ตาราง 10

ประเภทบทความตามวิธีวิทยาการวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ

ประเภทบทความ	จำนวน	ร้อยละ
งานวิจัยเชิงปริมาณ	43	46.74
งานวิจัยเชิงคุณภาพ	24	26.09
งานวิจัยผสมผสานวิธี	14	15.22
การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ	11	11.95
รวม	92	100.00

5. แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในงานวิจัยที่เผยแพร่ในบทความ

จากการวิเคราะห์บทความวิจัยทั้งหมด พบว่าแนวคิดและทฤษฎีที่ถูกนำมาใช้สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 5 กลุ่มหลัก โดยจากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทฤษฎีด้านสุขภาพและสุขภาวะเป็นกลุ่มที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการอ้างอิงงานวิจัย โดยมีจำนวนที่นำมาใช้ 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.68 ของแนวคิด/ทฤษฎีทั้งหมดที่พบ รองลงมาได้แก่ กลุ่มทฤษฎีด้านการเรียนรู้และการพัฒนาการ จำนวน 23 ครั้ง (ร้อยละ 22.77) และกลุ่มทฤษฎีด้านจิตวิทยา/พฤติกรรม/การปรับตัว จำนวน 21 ครั้ง (ร้อยละ 20.79) ขณะที่กลุ่มทฤษฎีด้านสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม พบจำนวน 17 ครั้ง (ร้อยละ 16.83) และกลุ่มทฤษฎีด้านการบริหารจัดการ/ระบบ/ภาวะผู้นำ มีการใช้ค่อนข้างน้อยที่สุด จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นเพียงร้อยละ 7.92

ตาราง 11

แนวคิด/ทฤษฎีที่นำมาใช้ในงานวิจัยที่เผยแพร่ในบทความ

แนวคิด/ทฤษฎีที่นำมาใช้	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มทฤษฎีด้านสุขภาพและสุขภาวะ	32	31.68
กลุ่มทฤษฎีด้านการเรียนรู้และการพัฒนาการ	23	22.77
กลุ่มทฤษฎีด้านจิตวิทยา/พฤติกรรม/การปรับตัว	21	20.79
กลุ่มทฤษฎีด้านสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม	17	16.83
กลุ่มทฤษฎีด้านการบริหารจัดการ/ระบบ/ภาวะผู้นำ	8	7.92
รวม	101	100.00

จากตาราง 12 พบว่าแนวโน้มในการเลือกใช้แนวคิดหรือทฤษฎีที่รองรับการศึกษา มีลักษณะที่หลากหลาย โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มตามจำนวนแนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ใช้แนวคิดหรือทฤษฎีหลักเพียงกรอบเดียวในการออกแบบงานวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล พบจำนวนทั้งสิ้น 52 บทความ คิดเป็นร้อยละ 56.52 ของบทความทั้งหมด รองลงมาคือ งานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีหลักร่วมกับทฤษฎีสนับสนุนเพื่อขยายขอบเขตการวิเคราะห์ พบจำนวน 32 บทความ คิดเป็นร้อยละ 34.78

ตาราง 12

ปริมาณการเลือกใช้แนวคิด/ทฤษฎีที่นำมาใช้ในงานวิจัยที่เผยแพร่ในบทความ

จำนวนแนวคิด/ทฤษฎีที่นำมาใช้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ปรากฏทฤษฎี	8	8.70
ทฤษฎีเดียว	52	56.52
ตั้งแต่ 2 ทฤษฎีขึ้นไป	32	34.78
รวม	92	100.00

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นถึง “แนวโน้มเชิงบวกที่สำคัญ” ของการผลิตและเผยแพร่ผลงานวิจัยระดับนานาชาติของบุคลากรสายวิชาการ สะท้อนถึงความตื่นตัวในการกิจการวิจัยที่ขับเคลื่อนจากนโยบายภายในสถาบันฯ และแรงผลักดันจากระบบการประเมินผลงานวิชาการที่เน้นคุณภาพงานตีพิมพ์ในระดับสากล โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2567 ที่มีจำนวนบทความมากที่สุด แสดงถึงการขยายตัวของผลงานวิจัยเชิงปริมาณอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม แม้ในเชิง “จำนวน” จะเติบโตต่อเนื่อง แต่ “คุณภาพในมิติของผลกระทบเชิงอ้างอิง” ยังคงเป็นสิ่งท้าทายที่สำคัญ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาค่าดัชนี FWCI ที่เฉลี่ยอยู่ที่ 0.33 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลก หมายความว่าแม้งานจะได้รับการตีพิมพ์ แต่ยังไม่สามารถสร้างการรับรู้หรืออ้างอิงในระดับสากลได้อย่างกว้างขวาง จึงถือเป็นสัญญาณเตือนที่สำคัญว่า “การตีพิมพ์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ” หากไม่มีการขับเคลื่อนเชิงกลยุทธ์สู่คุณภาพระดับสูง

การที่บทความส่วนใหญ่อยู่ในวารสารกลุ่ม Q2 และ Q3 ซึ่งมีค่าการอ้างอิงเฉลี่ยต่ำกว่า Q1 สอดคล้องกับบทความต่าง ๆ (Getahun et al., 2021; Newton, 2020; Salager-Meyer, 2008) ที่ระบุว่าบุคลากรในประเทศกำลังพัฒนายังเผชิญกับข้อจำกัดหลายด้าน ทั้งภาษา งบประมาณ และการเข้าถึงเครือข่ายนานาชาติ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการเข้าสู่วารสาร Q1 ที่มักมีกระบวนการคัดกรองเข้มงวดกว่า ประเด็นสำคัญที่ควรเน้นคือ การร่วมมือระดับนานาชาติ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับค่า FWCI และจำนวนการอ้างอิงที่สูงขึ้นอย่างชัดเจน งานของ Gazni et al. (2012) ชี้ว่าการมีผู้ประพันธ์ร่วม (Co-authors) ต่างชาติไม่เพียงแต่เพิ่มโอกาสตีพิมพ์ในวารสารคุณภาพสูง แต่ยังช่วยขยายเครือข่ายการอ้างอิงในวงการโลก ซึ่งในบริบทของสถาบันฯ ถือเป็นโอกาสที่ต้องพัฒนาให้เป็นระบบมากขึ้น เช่น การจับคู่ทุนวิจัย การส่งไปอบรม การทำวิจัยหลังปริญญาเอก (Postdoc) หรือโครงการทุนวิจัยร่วมข้ามประเทศ

ด้านประเด็นหัวข้อวิจัยก็เป็นอีกตัวแปรสำคัญ งานของ Bornmann et al. (2018) เน้นว่า หากประเด็นวิจัยสอดคล้องกับสถานการณ์เร่งด่วน เช่น COVID-19 หรือ Mental Health งานวิจัยนั้นจะมีแนวโน้มได้รับการอ้างอิงสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่าบทความที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดในรอบห้าปีมีเนื้อหาเกี่ยวกับโรคระบาด สุขภาพจิต และเทคโนโลยีการเรียนรู้ใหม่ ๆ บุคลากรจึงควรติดตามแนวโน้มวิจัยผ่านแหล่งข้อมูลเชิงลึก เช่น SciVal, Research Fronts หรือ Prominence Percentile ของ Scopus เพื่อกำหนดทิศทางการวิจัยที่มีศักยภาพในการเข้าถึงวงการระดับโลก

ที่สำคัญ บทความในวารสาร Q1/Q2 ถึงแม้ว่าจะมีจำนวนน้อย แต่กลับมีอัตราการอ้างอิงที่สูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างชัดเจน สะท้อนให้เห็นว่า “คุณภาพของวารสาร” มีบทบาทอย่างยิ่งในการสร้างความเชื่อถือทางวิชาการ งานวิจัยของ Waltman and van Eck (2015) ยืนยันว่าค่าดัชนีของวารสาร เช่น SJR หรือ Impact Factor เป็นเครื่องมือบ่งชี้ความน่าเชื่อถือเบื้องต้นในวงการวิจัย ดังนั้น การตั้งเป้าหมายตีพิมพ์ในวารสาร Q1/Q2 จึงควรเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์องค์กร

อย่างไรก็ตาม การที่รูปแบบความร่วมมือวิจัยยังคงจำกัดอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยเดียวกันหรือเฉพาะภายในประเทศ ทำให้ขาดการเปิดมุมมองหรือเทคนิคใหม่ ๆ จากนักวิจัยต่างชาติ ซึ่งเป็นจุดอ่อนที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะในสาขาสังคมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ และจิตวิทยา ที่โครงสร้างวารสารมักเปิดกว้างต่อการ

ตีพิมพ์จากบริบทท้องถิ่น หากสามารถยกระดับความร่วมมือได้ ก็จะเพิ่มโอกาส “นำบริบทไทยสู่เวทีโลก” ได้อย่างมีพลังมากยิ่งขึ้น

จากผลการวิเคราะห์กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ปรากฏในบทความวิจัย พบว่ามีแนวโน้มการเลือกใช้แนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์อย่างหลากหลาย ครอบคลุมทั้งในมิติของจิตวิทยา สุขภาพ การศึกษา และพฤติกรรมองค์กร อย่างไรก็ตาม เพื่อสะท้อนสถานภาพขององค์ความรู้เชิงทฤษฎีได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยได้จำแนกตัวอย่างทฤษฎีที่พบบ่อยในแต่ละกลุ่มแนวคิด ดังนี้

กลุ่มการเรียนรู้และการศึกษา ตัวอย่างทฤษฎีที่พบ ได้แก่ ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social cognitive theory) ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative learning theory) รวมไปถึงทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist learning theory) ซึ่งมักใช้ในการอธิบายถึงการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

กลุ่มการรู้คิด บุคลิกภาพ และอารมณ์ พบการใช้ทฤษฎี เช่น ทฤษฎีปัญญาสังคม (Social cognitive theory) ทฤษฎีการกำหนดด้วยตนเอง (Self-determination theory) รูปแบบของความเครียดและการจัดการความเครียด (Transactional model of stress and coping) รวมไปถึงทฤษฎีบุคลิกภาพต่าง ๆ มากมาย ซึ่งเน้นการอธิบายแรงจูงใจภายใน บุคลิกภาพ การรับรู้ และการปรับตัว

กลุ่มทฤษฎีด้านสุขภาพและสุขภาวะ มีการใช้แนวคิด/ทฤษฎี เช่น แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief model) ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันสุขภาพ (Protection motivation theory) ความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health literacy) และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะ (Well-being theory) เพื่อศึกษาพฤติกรรมสุขภาพและสุขภาวะของมนุษย์

กลุ่มทฤษฎีระบบและบริบททางสังคม มีการกล่าวถึงทฤษฎีระบบนิเวศวิทยา (Ecological systems theory) โดย Bronfenbrenner ที่อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากระบบรอบ ๆ ตัว ตั้งแต่ระดับใกล้เคียงที่สุด เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ไปยังระบบที่ไกลออกไป เช่น นโยบายของรัฐ วัฒนธรรม รวมถึงกฎหมายและสื่อ ซึ่งแต่ละระบบจะมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน

ซึ่งทฤษฎีเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อการออกแบบนโยบายและโปรแกรมที่ยั่งยืน (Glanz & Bishop, 2010; Hanisch & Eirdosh, 2023) เมื่อพิจารณาลักษณะของแนวคิดและทฤษฎีที่ปรากฏในบทความวิจัยทั้งหมดในช่วงเวลาที่ศึกษา พบว่าส่วนใหญ่มีพื้นฐานทางจิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ และการศึกษาในลักษณะพหุปัจจัย ซึ่งสะท้อนให้เห็นทิศทางการใช้กรอบแนวคิดที่หลากหลายและครอบคลุมในระดับหนึ่ง ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยยกระดับความเข้มแข็งทางทฤษฎี แต่ยังเพิ่มโอกาสการตีพิมพ์ในวารสารสากลที่ให้ความสำคัญกับกรอบแนวคิดทฤษฎีที่มาจากหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เข้มแข็ง

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์บทความวิจัยทั้งหมด พบว่าแนวโน้มในการเลือกใช้แนวคิดหรือทฤษฎีที่รองรับการศึกษา มีลักษณะที่หลากหลาย โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มตามจำนวนแนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย จากผลการวิเคราะห์พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีการใช้แนวคิดหรือทฤษฎีหลักเพียงกรอบเดียวในการออกแบบและวิเคราะห์ข้อมูล ขณะที่บางงานมีการใช้ทฤษฎีหลักร่วมกับทฤษฎีสนับสนุนเพื่อขยายกรอบการวิเคราะห์ ซึ่งอาจสะท้อนให้เห็นความพยายามในการผสมผสานมุมมองที่หลากหลายหรือเน้นการบูรณาการหลายทฤษฎี (Multidisciplinary integration)

เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรม มนุษย์ เทคโนโลยี และนโยบายอย่างลึกซึ้งและเป็นระบบ (Brase, 2014; Ruggeri et al., 2024)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ส่งเสริมการยกระดับคุณภาพผลงานวิจัยของบุคลากรอย่างเป็นระบบ เสนอให้พัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการสร้างสรรคผลงานวิชาการที่มีคุณภาพทั้งในด้านเนื้อหา วิธีวิทยา และความน่าเชื่อถือ ไม่จำกัดเพียงการตีพิมพ์ในวารสารกลุ่ม Q1/Q2 เท่านั้น แต่รวมถึงการวิจัยที่ตอบโจทย์ปัญหาทางสังคม มีนวัตกรรม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์จริงในวงกว้าง เช่น การพัฒนาโมเดลพฤติกรรมศาสตร์ การสร้างเครื่องมือวัดใหม่ หรือการออกแบบนโยบายจากฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ รวมทั้งแนะนำให้ระบบสนับสนุนทั้งด้านทุนทรัพยากร การให้คำปรึกษา และกลไกภายในเพื่อส่งเสริมคุณภาพของผลงานในทุกมิติ ไม่จำกัดเพียงการตีพิมพ์เท่านั้น

2. พัฒนาความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ทั้งในและต่างประเทศ จากข้อมูลพบว่าการมีเครือข่ายความร่วมมือมีส่วนช่วยเพิ่มโอกาสในการผลิตงานที่มีคุณภาพและอิทธิพลสูง เสนอให้มีการส่งเสริมความร่วมมือวิจัยกับหน่วยงานภายในประเทศ (เช่น มหาวิทยาลัยหรือศูนย์วิจัยในสาขาใกล้เคียง) และหน่วยงานต่างประเทศ ผ่านทุนวิจัยร่วม การแลกเปลี่ยนนักวิจัย การพัฒนาเครือข่ายวิจัย หรือการเข้าร่วมโครงการความร่วมมือระดับนานาชาติ

3. สนับสนุนการเลือกและพัฒนาโจทย์วิจัยที่ตอบสนองเป้าหมายระดับโลกและท้องถิ่น ควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการเลือกหัวข้อวิจัยที่ตอบโจทย์ทิศทางระดับสากล เช่น SDGs และแนวโน้มสำคัญในเวทีพฤติกรรมศาสตร์ รวมถึงหัวข้อที่มีความสำคัญต่อบริบทประเทศไทยหรือหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่าง “ความเป็นสากล” และ “ความเป็นประโยชน์เชิงพื้นที่” โดยอาจใช้เครื่องมือวิเคราะห์ เช่น Research foresight หรือ Scopus Topic Prominence และจัดเวทีแลกเปลี่ยนระหว่างนักวิจัยและผู้ใช้งานนโยบาย

4. พัฒนาศักยภาพนักวิจัยในทุกช่วงของการพัฒนาอาชีพ จัดทำแผนพัฒนาศักยภาพรายบุคคลที่ครอบคลุมการเขียนเชิงวิชาการ ทักษะภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นสูง การตั้งโจทย์วิจัย และการสื่อสารผลลัพธ์วิจัยในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น นโยบาย บทสรุปสำหรับผู้บริหาร หรือเครื่องมือใช้ประโยชน์จริง เสนอให้จัดโครงการอบรมอย่างต่อเนื่อง และจัดระบบพี่เลี้ยงภายใน/ภายนอกเพื่อสนับสนุนบุคลากรในทุกระดับประสบการณ์

5. สร้างระบบติดตามและประเมินผลเชิงนโยบายอย่างรอบด้าน เสนอให้พัฒนาระบบ Dashboard หรือรายงานวิจัยประจำปีของสถาบัน ที่ไม่เพียงแสดงข้อมูลการตีพิมพ์ แต่รวมถึงการวิเคราะห์คุณภาพของผลงานในเชิงเนื้อหา ความหลากหลายของหัวข้อ การนำไปใช้ประโยชน์ และผลกระทบเชิงสังคม เพื่อใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากร การวางแผนพัฒนา และการขับเคลื่อนสถาบันวิจัยให้มีบทบาททั้งในระดับชาติและนานาชาติอย่างมีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการแบบบูรณาการด้านการวิจัยและการใช้ประโยชน์ โดยจัดอบรมที่ครอบคลุมทั้งการออกแบบงานวิจัย การเขียนเชิงวิชาการ การสร้างนวัตกรรมการวิจัย การเขียนเชิงนโยบาย (Policy brief) และการสื่อสารวิชาการสู่สาธารณะ เพื่อให้บุคลากรสามารถผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพและสามารถแปลงไปสู่แนวทางการใช้ประโยชน์เชิงนโยบายหรือเชิงสังคมได้จริง ไม่จำกัดอยู่เพียงการตีพิมพ์บทความในวารสารเท่านั้น

2. พัฒนาระบบพี่เลี้ยงและเครือข่ายความร่วมมือในสถาบัน ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มพี่เลี้ยงวิจัยภายในแต่ละสาขา โดยไม่จำกัดเฉพาะด้านการเขียนบทความตีพิมพ์ แต่รวมถึงการวางแผนวิจัย การหาทุน การสื่อสารผลงาน และการต่อยอดงานสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย พร้อมทั้งสร้างเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และบทเรียนระหว่างนักวิจัยรุ่นใหม่ และรุ่นพี่

3. จัดตั้งศูนย์สนับสนุนการวิจัย มีการพัฒนา “Research Support Unit” ที่มีบทบาทให้คำปรึกษาด้านการวางแผนยุทธศาสตร์การวิจัย การจับคู่กับภาคีเครือข่าย การประสานทุนวิจัยระดับชาติ/นานาชาติ และการแปลผลการวิจัยเป็นแนวทางการพัฒนาเชิงพื้นที่หรือข้อเสนอเชิงนโยบาย โดยให้ความสำคัญกับประเด็นที่มีความสำคัญทางสังคมหรือมีศักยภาพในระดับสากล

4. สร้างฐานข้อมูลกลางเพื่อการบริหารจัดการงานวิจัยอย่างเป็นระบบ พัฒนาระบบข้อมูลแบบ Dashboard สำหรับติดตามผลการดำเนินงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง ไม่เพียงดูจำนวนบทความตีพิมพ์ แต่ครอบคลุมองค์ประกอบ เช่น ความหลากหลายของหัวข้อ วิสัยทัศน์ของผลงาน ผลกระทบต่อชุมชนหรือหน่วยงานภายนอก และโอกาสการนำไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือวางแผนพัฒนาศักยภาพรายบุคคลและหน่วยงาน

5. ส่งเสริมการพัฒนางานวิจัยที่เน้นผลกระทบทางสังคม (Research Impact) สนับสนุนการออกแบบงานวิจัยที่มุ่งสร้างผลกระทบต่อชุมชน นโยบาย หรือระบบบริการ เช่น งานวิจัยที่ตอบโจทย์สาธารณะ การวิจัยเชิงพื้นที่ หรือการพัฒนาเครื่องมือใช้งานจริง ควรมีทุนส่งเสริมเฉพาะด้าน และระบบติดตามผลกระทบหลังการดำเนินโครงการ เพื่อสะท้อนบทบาทของสถาบันวิจัยในเชิงสร้างสรรค์และรับผิดชอบต่อสังคม

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ขยายขอบเขตการวิเคราะห์ให้ครอบคลุมบทความจากฐานข้อมูลอื่นเพิ่มเติม เช่น Web of Science (WoS), PubMed, ERIC หรือ Thai-Journal Citation Index (TCI) เพื่อให้เห็นภาพรวมการเผยแพร่ผลงานวิจัยของบุคลากรในบริบทที่หลากหลายยิ่งขึ้น และสามารถเปรียบเทียบแนวโน้มคุณภาพของผลงานในระดับนานาชาติและระดับชาติได้อย่างชัดเจน

2. วิเคราะห์เชิงลึกในระดับเนื้อหาหรือธีมของบทความ (Thematic analysis) ควรมีการวิเคราะห์แนวโน้มของประเด็นวิจัยอย่างเป็นระบบ (เช่น ใช้ Keyword co-occurrence หรือ Topic modeling) เพื่อระบุหัวข้อวิจัยที่กำลังเติบโตหรือยังขาดการพัฒนา และแนะนำแนวทางพัฒนาโจทย์วิจัยให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการระดับสากล

3. ศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างคุณภาพของบทความและรูปแบบความร่วมมือ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างความร่วมมือระดับนานาชาติ/ระดับหน่วยงาน กับระดับของการอ้างอิง (Citation impact) เพื่อหาโมเดลความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มคุณภาพผลงาน

4. วิเคราะห์บทบาทของปัจจัยสนับสนุนในองค์กร ควรศึกษาปัจจัยภายในที่ส่งเสริมการตีพิมพ์ เช่น ระบบพี่เลี้ยง (Mentorship) การจัดสรรทุนวิจัย และการสนับสนุนด้านวิชาการ เพื่อประเมินว่านโยบายหรือกลไกใดที่มีผลจริงต่อการเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลงาน

5. ติดตามการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวและผลกระทบต่อการพัฒนาสถาบัน เสนอให้มีการทำ Longitudinal study เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มการเติบโตของผลงานวิจัยและความเชื่อมโยงกับเป้าหมายของสถาบัน (เช่น วิสัยทัศน์ด้าน

การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย) รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการจัดอันดับมหาวิทยาลัย (University ranking) และการบรรลุ SDGs

6. ควรพิจารณาเพิ่มเติมในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Interrater reliability) โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องมีการตีความจากเนื้อหาของบทความโดยตรง เช่น การจำแนกกลุ่มสาขาวิชาหรือประเภทของทฤษฎีที่บทความวิจัยไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนในฐานข้อมูลมาตรฐาน การดำเนินการดังกล่าวจะช่วยเสริมความรอบคอบและเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพมากยิ่งขึ้น

7. ควรให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยที่ใช้ในแต่ละปี และแนวโน้มการบูรณาการระหว่างระเบียบวิธีเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และแบบผสมวิธี (Mixed methods) เพื่อให้เข้าใจพัฒนาการด้านความสามารถทางวิจัยของบุคลากรได้อย่างรอบด้านมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรการวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ และการส่งเสริมคุณภาพผลงานวิจัยของสถาบันในระยะยาว

ผลประโยชน์ทับซ้อน

ผู้นิพนธ์ขอชี้แจงว่าไม่มีผลประโยชน์ทางการเงินหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ส่งผลต่อการรายงานผลการวิจัยในบทความฉบับนี้

เอกสารอ้างอิง

Behavioral Science Research Institute. (2024). *Annual report 2024*.

<https://drive.google.com/file/d/1r2YA8ldtMct23d5PiE9HSvLP15bM8HVv/view> [in Thai]

Bornmann, L., Ye, A., & Ye, F. (2018). Identifying landmark publications in the long run using field-normalized citation data. *Journal of Documentation*, 74(2), 278–288.

<https://doi.org/10.1108/JD-07-2017-0108>

Brase, G. L. (2014). Behavioral science integration: A practical framework of multi-level converging evidence for behavioral science theories. *New Ideas in Psychology*, 33, 8–20.

<https://doi.org/10.1016/j.newideapsych.2013.11.001>

Elsevier. (2024, August 15). *What is field-weighted citation impact (FWCI)?*.

https://service.elsevier.com/app/answers/detail/a_id/14894/supporthub/scopus/~/%2Fwhat-is-field-weighted-citation-impact-%28fwci%29%3F/

Gazni, A., Sugimoto, C. R., & Didegah, F. (2012). Mapping world scientific collaboration: Authors, institutions, and countries. *Journal of the American Society for Information Science and Technology*, 63(2), 323–335. <https://doi.org/10.1002/asi.21688>

Getahun, D. A., Hammad, W., & Robinson-Pant, A. (2021). Academic writing for publication: Putting the ‘international’ into context. *Research in Comparative and International Education*, 16(2), 160–180. <https://doi.org/10.1177/17454999211009346>

- Glanz, K., & Bishop, D. B. (2010). The role of behavioral science theory in development and implementation of public health interventions. *Annual Review of Public Health, 31*, 399–418. <https://doi.org/10.1146/annurev.publhealth.012809.103604>
- Hanisch, S., & Eirdosh, D. (2023). Behavioral science and education for sustainable development: Towards metacognitive competency. *Sustainability, 15*(9), 7413. <https://doi.org/10.3390/su15097413>
- Linnenluecke, M. K., Marrone, M., & Singh, A. K. (2019). Conducting systematic literature reviews and bibliometric analyses. *Australian Journal of Management, 45*(2), 175–194. <https://doi.org/10.1177/0312896219877678>
- Newton, C. R. (2020). Research and open access from low- and middle-income countries. *Developmental Medicine and Child Neurology, 62*(5), 537. <https://doi.org/10.1111/dmcn.14513>
- Ruggeri, K., Stock, F., Haslam, S. A., Capraro, V., Boggio, P., Ellemers, N., Cichocka, A., Douglas, K. M., Rand, D. G., van der Linden, S., Cikara, M., Finkel, E. J., Druckman, J. N., Wohl, M. J. A., Petty, R. E., Tucker, J. A., Shariff, A., Gelfand, M., Packer, D., Jetten, J., ... Willer, R. (2024). A synthesis of evidence for policy from behavioural science during COVID-19. *Nature, 625*(7993), 134–147. <https://doi.org/10.1038/s41586-023-06840-9>
- Purkayastha, A., Palmaro, E., Falk-Krzesinski, H. J., & Baas, J. (2019). Comparison of two article-level, field-independent citation metrics: Field-weighted citation impact (FWCI) and relative citation ratio (RCR). *Journal of Informetrics, 13*(2), 635–642. <https://doi.org/10.1016/j.joi.2019.03.012>
- Salager-Meyer, F. (2008). Scientific publishing in developing countries: Challenges for the future. *Journal of English for Academic Purposes, 7*(2), 121–132. <https://doi.org/10.1016/j.jeap.2008.03.009>
- Srinakharinwirot University. (2023). *Action plan for the fiscal Years (B.E. 2566–2570)*. Srinakharinwirot University. https://www.swu.ac.th/information/plan/SWU_Action_plan2023_2027.pdf
- Waltman, L., & van Eck, N. J. (2015). Field-normalized citation impact indicators and the choice of an appropriate counting method. *Journal of Informetrics, 9*(4), 872–894. <https://doi.org/10.1016/j.joi.2015.08.001>
- Wattanasiri, P., & Chansanam, W. (2024). An analysis research output on global library and information science: A bibliometric and altmetric analysis. *Journal of the Thai Library Association, 17*(1), 76–92. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/tla_research/article/view/271281 [in Thai]